

THAY LỜI TỰA

Trong nỗi thăng trầm bĩ cực của cuộc lữ, với lượng thời gian chồng chất trên đầu, lòng ta vẫn cảm nhận được sự hùng vĩ, cao khiết, diệu kỳ của kiếp nhân sinh và cái hỗn mang màu nhiệm của trời đất. Bởi lẽ, mỗi phút giây yên bình tĩnh tại, ta còn có cơ may để lòng mình hòa nhập vào thiên nhiên, để thấy được cái mệnh mông bất tận của sơn hà và vẻ đẹp tự nhiên của vũ trụ gắn bó với con người. Phải chăng, chính những năm tháng này, lại là những nấc thang cho con người dần thân bước tới, mở rộng tâm hồn, vượt qua mọi đối đãi thấp hèn của nhân gian bi thống!

Có những lúc, đời sống con người không may bị suy sụp, vỡ tung, rách nát bởi khổ đau dịch bệnh, bởi tham lam, sân hận, ích kỷ, hẹp hòi. Trái tim chúng ta không còn theo một nhịp đập ngọt ngào, dịu mát, thiết tha, trong sáng và yên ả nữa. Đến khi nào tâm hồn trầm lắng an vui, chúng ta sẽ thấy được cái minh triết, thom tho, ngọt ngào, sâu lắng và sự nhiệm màu u huyền của đất trời tạo vật. Một bản thiên ca vi vu bất tận, một khúc hát diệu thù âm áp thiên thu sẽ làm cho trái tim của chúng ta hạnh phúc thong dong, bay bổng đến mười phương tám hướng.

Đêm nay ngồi đây, tôi ngắm nhìn bầu trời xanh mênh mông, nhìn những áng mây tan hợp vô thường, nhìn trăm nghìn vì sao lấp lánh, nhìn ánh trăng bát nhã chiếu

soi xuống trần gian điểm lệ, đồng thời nghe tiếng thị phi nhân ngã, lời hơn thua thành bại lần hồi rơi rụng. Trong khoảnh khắc yên tĩnh của dòng tâm thức, bất chợt, tôi nhận ra được cái bao la của vũ trụ và của đất trời luôn giản đơn sâu lắng, sống động không ngừng và đang hiện hữu trong trái tim mình. Những bản chất trong tâm hồn, những uẩn khúc trong tâm trí như được mở ra, cảm giác đơn côi lạnh lẽo nơi trái tim tôi tự nhiên ấm lại, đóa hoa khiết bạch mỉm cười, nói lời khâm tạ đất trời này!

Thời gian rồi sẽ nghiền nát tất cả, nhưng đất trời này vẫn tiếp tục cho ra vô vàn hoa thơm trái ngọt, người thơ mãi mãi diu dắt những đóa con tinh thần của mình vào vườn thơ thân ái.

Ôi, còn niềm vinh dự nào hơn khi thi nhân hội đủ duyên lành mang những áng thơ giản đơn, mộc mạc này đến với những tâm hồn đồng điệu!

Xin thành tâm kính gửi thi tập nhỏ bé này đến chư tôn đức Tăng-Ni, quý Phật tử xa gần lời thiết thân trân quý nhất!!!

Kỷ Niệm Ngày Vía Quán Thế Âm 19-09-Tân Sửu-2021
T.K.Thiện Hữu

VỀ ĐÂY

Ta về đây những ngày đông lạnh
Gió hiu hiu khói phủ sương mờ
Đồi hoang vắng cô đơn tĩnh mịch
Lá trên cành bật tiếng nguyên sơ!

Ta về đây đợi chờ nhân ảnh
Tiếng vi vu mưa ướt núi đồi
Ngồi nhìn lại dung nghi tự tánh
Cõi vô cùng nhẹ bước rong chơi!

Ta về đây lưng đeo quạnh quẽ
Sáng lên đi nhật nguyệt thiêng tình
Nghìn năm nữa vẫn không ngăn mé
Đất khô cằn tỏa ánh quang minh!

Ta về đây những chiều nắng ấm
Tiếng thông reo hát khúc thăng trầm
Lầm lũi cũng trở thành nhung gấm
Cát bụi này ứng hiện viên âm!

Ta về đây lặng nhìn khóm trúc
Phát phơ bay siêu tục ngọn ngành
Lành hay dữ chỉ trong gan tấc
Sắc đen huyền ánh sáng long lanh!!!

CON TIM DIỆU MẬT

Sáng sớm lặng yên tĩnh tọa
Phương đông mở cuộc trần hồng
Giọt sương còn vương trên lá
Trăm nghìn phiền não sạch không!

Sáng sớm lặng yên tĩnh tọa
Chim ca rộn rã tung bừng
Ánh nắng lung linh theo gió
Ai ngờ giây phút tâm xuân!

Sáng sớm lặng yên tĩnh tọa
Hoa sen thoang thoảng trong ngoài
Cát bụi vẫn còn trinh khiết
Dương trần chẳng chút nhạt phai!

Sáng sớm lặng yên tĩnh tọa
Hương trầm tỏa ngát muôn miền
Như nhiên giữa cơn gió lạnh
An lành nở đóa tâm liên!

Sáng sớm lặng yên tĩnh tọa
Nơi đây dâng hết tâm thiền
Ước ao khắp trong trời đất
Bao điều diệu mật y nguyên!!!

ĐẬM ĐÀ NGHĨA NHÂN

Những đóa hoa Bò tát
Thơm ngát cả đất trời
Tiếng trùng khơi chân giác
Ngào ngạt khắp muôn nơi!

Những cánh hoa trong tuyết
Ôi diễm lệ trang đài
Ngay khó khăn khổ cực
Tuệ đức phát phơi bay!

Trùng khơi như biển cả
Nhân nghĩa thật đậm đà
Đóa thiên hoa nở trắng
Tặng cuộc đời thiết tha!

Mặt trời vừa thức giấc
Mây gió vẫn êm đềm
Tiếng thiên thu gọi nắng
Đất đá ngồi ru êm!

Nụ cười và tiếng khóc
Thành châu ngọc ngọt ngào
Bao đảo điên phiến nào
Nhắm mắt thành trăng sao!!!

ẨN HIỆN THIÊN THU

Chiếc lá lung linh trước gió
Lắng nghe tiếng gọi chân đời
Tinh khôi đất trời phiêu lãng
Bụi tàn khói cũng lên ngôi!

Cỏ hoa thơm mùi diệu tánh
Sánh ngang thánh gỗ chiêm đàn
Thênh thang bước đi dung hạnh
Hạc vàng cất tiếng ca vang!

Đất đá nghìn xưa vẫn đó
Ngó sang khắp dải ngân hà
Bao la như nhiên sáng tỏ
Trở về tự tánh Ma ha!

Thiết tha đậm đà kiếp sống
Bóng cây rêu phủ nguyên hình
Tâm kinh giữa cơn chấn động
Tình người vẫn mãi nguyên trinh!

Hóa sinh chính là mộng寐
Sắc không xóa áng mây mù
Vui với thần thông du hí
Thâm thì ẩn hiện thiên thu!!!

TRỞ VỀ

Dù mưa gió từ muôn triệu ức
Vẫn trở về chân thật thiên thần
Ngăn nghiệp chướng hay ngăn nghiệp thức
Uống chung trà chiêm nghiệm thường chân!

Người đã sống qua bao vạn kiếp
Giọt sương rơi nở nụ cười hiền
Đời có được muôn nghìn sự nghiệp
Cũng không bằng một ánh minh nhiên!

Dù bước tới đi trong bóng tối
Có tạ tà dưới ánh trăng gầy
Ngay trước mặt đủ đầy tâm bối
Những ưu phiền chấp cánh thơ bay!

Từ xưa vẫn không tăng không giảm
Thể an nhiên tự tánh Niết bàn
Nguồn ánh sáng bình an thiên giới
Hãy trở về những bước thênh thang!!!

TỰ NHIÊN

Còn đây vạn đóa trinh thành
Từ trong mắt ngọc long lanh hoa trời
Đến cùng non nước vui chơi
Ngã nhân vẫn có núi đồi lá cây
Lãng xãng một kiếp đọa đày
Cuối cùng rồi cũng sum vầy thế gian
Từ trong đau khổ bạt ngàn
Phượng hồng vắng mặt ngỏ ngang quạ diều
Tận cùng nơi cõi phiêu diêu
Đất trời tĩnh lặng thủy triều chẳng tăng
Dạo chơi trong nẻo phong trần
Tự nhiên lại thấy pháp thân hiện về!!!

TÂM HOA DIỄM TUYỆT

Hương thơm từ trong kim cổ
Diễm tô khắp cuộc trần hồng
Đóa hoa đủ đầy nhân tố
Tháng ngày vui cảnh thong dong!

Ai cho muôn nghìn sức sống
Kết tinh nhưng gấm Ta bà
Trắng trong mặi mà cao rộng
Gió đùa khóm trúc ngân nga!

Tâm hoa thơm mùi trinh khiết
Thoát ra hơn thiệt cuộc đời
Chẳng cần một ai mến tiếc
Bởi từ cát bụi vui chơi!

Ô hay đêm trường gió lộng
Đóa hoa xuất hiện tình người
Thế gian say cơn ảo mộng
Âm thầm hoa vẫn xinh tươi!

Ô hay tháng ngày nắng cháy
Lung linh dịu mát tuyệt vời
Trăm nghìn có không vẫn vậy
Nụ hồng lớn mãi muôn nơi!

Cho đến khi vào tịch diệt
Tiếc chi ảo ảnh lưa là
An nhiên trở về cõi biếc
Tâm hồn diễm tuyệt bao la!!!

MÂY GIÓ THÊN THANG

Bụi hồng vừa hé mở
Non nước đã quay về
Cận kề là muôn thuở
Tĩnh lặng sau cơn mê!

Lụi phiền nay đã xóa
Mưa gió bước qua đường
Vàng trăng khuya sáng tỏ
Cả một trời yêu thương!

Nghìn năm thôi rong ruổi
Vui kiếp sống bạt ngàn
Gió mịt mù đỉnh núi
Hoa nở thấy an Khang!

Bờ mê lia bến cũ
Sóng nước đã ngập tràn
Cõi mộng mơ thanh tú
Bềnh bồng chẳng nguy nan!

Ra đi từ dạo ấy
Dâu bể sẽ lụn tàn
Tím hồng bông lau sậy
Mây gió cười thên thang!!!

NGẮM ÁNH TRĂNG XƯA

Trăng xưa không chờ nơi hẹn
Vân xoay sáng cả lung đòi
Đêm khuya nhìn đàn chim én
Sau giờ làm việc vui chơi!

Đã chiều tháng ngày mưa nắng
Trăm năm tỉnh giấc mộng dài
Khứ lai có chi trĩu nặng
Sương đêm nhẹ thấm trên vai!

Trăng xưa sáng soi kim cổ
Càn khôn dứt sạch âu sầu
Tinh cầu dắt nhau xuống phố
Ca bài trời đất thâm sâu!

Long lanh ánh trăng diêu hữ
Thường chân nơi cõi Diêm phù
Những áng mây mù tan biến
Viên thành Bát nhã thiên thu!!!

HẠT SƯƠNG LONG LẠNH

Chiều nay, những cánh chim bay về tổ ấm
Sau một ngày mỏi mệt, kiếm tìm sự sống để sinh tồn
Cõi bờ ngăn cách dặm ngàn, mưa gió bão giông cản trở
bước chân lữ thứ
Những cánh đồng mênh mông, cây lá đơm bông
mời gọi
Thế nhân ơi! Bước chân bĩ thử quỳ xuống lạy đóa
Chân Như!

Chiều nay, ánh mặt trời chuẩn bị ngời nghỉ
Sau một ngày hiển hiện, ánh minh nhiên
phụng hiến dương trần
Ngã nhân, phân biệt ưu sâu, đất đá nặng nề lê thê
tìm nơi nương náu
Ảo vọng đua đòi quyền lực không chút tình người
đến hồi chấm dứt
Thế nhân ơi! Ánh nắng lung linh soi sáng hành trình
trở lại Nguyên Trinh!

Sáng nay, ta thấy bàn tay dịu hiền thiêng liêng
thánh thiện
Đang xóa tan bao nỗi lằm than bi thiết của con người
Mười phương bất động, một đóa hoa khô giữa trời
mùa đông đang chờ đón
Ngọn dương liễu mỉm cười, hương trầm thơm lạ
như vạt đóa hoa tươi
Thế nhân ơi! Hạt sương óng ả long lanh,
tan biến thành trụ mong manh!!!

VŨ TRỤ LÀM TIN

Cuộc đời như nước chảy
Không dừng lại bao giờ
Khô đầu là quan ải
Vui sướng dật đường tơ!

Đợi chờ trong bóng tối
Lặn lội chi mỗi mòn
Chú chim non ca hát
Bài hạnh lạc vàng son!

Ánh bình minh ló dạng
Ban ân điển dịu dàng
Tang thương thành công án
Khổ lụy thấy bình an!

Tập buông xuôi tất cả
Học ôm hết vào mình
Xin son hà chứng giám
Nguyện vũ trụ làm tin!

Trở về miền Thiêu Thất
Có cung bậc nhiệm mầu
Dòng Tào Khê tuôn chảy
Tận mạch nguồn từ lâu!!!

TỰA NƯƠNG TRỜI ĐẤT

Cho dù trốn tận trên non
Khổ đau máu lệ lã tròn đôi vai
Nát tan nửa mảnh hình hài
Từ trong lòng đất thiên tai gọi về
Cuồng quay gió nghiệp lê thê
Mưa dầm lũ quét tư bề nước dâng
Nắng khô đất cạn lại gần
Núi sông tắt thở sóng sần sượng ngưng
Tựa nương trời đất núi rừng
Để ngày đau khổ tung bùng gấm hoa
Buồn vui đoàn tụ sơn hà
Địa cầu hát mãi bài ca an lành!!!

MẶT TRỜI ỨNG HÓA

Lắng nghe trong từng nhịp thở
Lặng yên thấy rõ tâm mình
Trong cõi quạnh hiu hoa nở
Áo mờ vẫn đóa nguyên trinh!

Ánh nắng lung linh trên đất
Chiếu soi tự thuở tràn hồng
Nơi chốn thiêng liêng diệu mật
Nụ cười rạng rỡ chân không!

Lốp lốp mây lên đỉnh núi
Khắp nơi gió gọi mưa về
Bão to lê thê hát hủi
Uớt đầy một cõi pha lê!

Những bước đặng trình thuở ấy
Đá xanh đến lúc ươm mầm
Nghìn sau vẫn là như vậy
Dặn lòng nhớ mãi trăm năm!

Lóng lánh sương rơi trên lá
Câu kinh Bát nhã gọi mời
Khô đàu nói lời từ tạ
Mặt trời ứng hóa nơi nơi!!!

XƯƠNG RỒNG TỎA TRẦM HƯƠNG

Sáng sớm sương trong trẻo
Long lanh ánh Ta bà
Cỏ hoa cười khúc khích
Nở nụ Lục Ba La!

Từ nghìn xưa trời đất
Vui cảnh sống đại đồng
Cát bụi vươn trên lá
Cuối cùng cũng ra bông!

Đêm mưa rơi rụng xuống
Cành dương nở bên đường
Cõi yêu thương tuy muộn
Xương rồng tỏa trầm hương!

Tiếng trúc vui trong gió
Còn hơi ấm mặn mà
Dấu chân ai trước ngõ
Những ty hiềm trôi qua!

Đóa nhụy vàng tám cánh
Hoa thiên thể diệu kỳ
Giữa mùa đông se lạnh
Cay đắng nở Tường vi!!!

...LÀ NHUNG GẮM

Nghìn năm nữa vẫn một trời sáng tỏ
Có chi đâu khi nhân ảnh phai màu
Trong sâu thẳm sẽ dần dà hiển lộ
Những ân tình lấp lánh vạn vì sao!

Hùng đông thức nắng vàng trên cành liễu
Sáng mênh mông soi chiếu cả trần hồng
Dù đau khổ cõi lòng luôn am hiểu
Cõi Ta bà là vi diệu mênh mông!

Đừng ngần ngại hỏi đại dương vũ trụ
Giọt nước kia sao mát mẻ lạ lùng
Lên đỉnh núi xem muôn nghìn tinh tú
Dưới lưng đồi nghe gió hát ung dung!

Ngồi đây để hưởng phút giây tĩnh lặng
Chẳng lãng xãng, chẳng đê nặng tâm hồn
Mây trắng đó bài tâm kinh sâu lắng
Ngẩn hay dài nhìn hai chữ Không Môn!

Rồi tất cả sẽ trở thành mây khói
Phất phơ bay như ảo mộng sương mờ
Đi cho hết khắp mười phương ba cõi
Mỗi đọa đày là nhung gắm nên thơ!!!

CÚI DÂNG

Mười năm trong nháy mắt
Làm lữ khách phong trần
Những hương hoa dịu mật
Vun bồi đạo nghĩa nhân!

Kìa hàng cây gốc đá
Nét chấm phá tâm thiền
Bóng chiều nghiêng trên lá
Cho giấc ngủ bình yên!

Còn gì vui hơn thế
Một kiếp sống an hòa
Nào phiền và cầu ướ
Thành diễm lệ ngàn hoa!

Mười năm trong nháy mắt
Vẫn một phút giây này
Khắp mười phương phảng phất
N như gió thoảng mây bay!

Từ nghìn xưa đồng vọng
Tình thương mến đong đầy
Con cúi đầu kính trọng
Dâng khối óc đôi tay!!!

NHƯ LÒNG CỦA BIỂN

Trao nhau chút niềm hy vọng
Đưa nhau tới cõi ngọt ngào
Gió đông ban nhiều sức sống
Thiên tình gửi ánh trăng sao!

Thương yêu đủ đầy thánh thiện
Con tim nhóm ngọn lửa hồng
Hoa lòng hóa thân ẩn hiện
Âm nồng tận chốn thong dong!

Lung linh tự nghìn muôn thuở
Sông xưa bến cũ đợi chờ
Có nhánh mai vàng chớm nở
Muôn đời vẫn nét nguyên sơ!

Hương trầm thoảng trong trời đất
Trao nhau cung bậc đại từ
Dương trần biết bao diệu mật
Đi vào trong chốn tịch như!

Tâm hoa nở nụ hàm tiếu
Khắp nơi êm dịu diễm kiều
Bao nhiêu nỗi phiền tan biến
Như lòng của biển thương yêu!!!

ÁNH DƯƠNG HỒNG THIÊN LIÊNG

Mỗi buổi sáng

Lắng nghe sự thanh tịnh của núi đồi
Từng tiếng chim ca tung bồng trảy hội
Thành pháp âm vi diệu, réo gọi nghìn phương trăm lối
Xa xôi nào cũng xúm xít vây quanh
Để thấy cát bụi trần gian long lanh thánh ngọc!

Mỗi buổi sáng

Cỏ hoa tinh tú đại địa sơn hà
Từng nụ chồi non chuyển mình thay áo mới
Màu sắc rực rỡ sáng lòa, tươi như nghìn đóa thiên hoa
vũ trụ
Tâm tư nào nở đóa vô ưu
Để thấy ánh mặt trời lưu chiếu khắp mười phương
tám hướng!

Mỗi buổi sáng

Có trăm nghìn phần hoa thơm dịu
Từ thưở hồng hoang cảnh điêu tàn bi thương dày đặc
tỏa ngát an lành
Bao nỗi hàm oan tự nhiên vắng mặt
Thiên lương chất ngát cung bậc diễm huyền!

Nén hương trầm nhả khói
Xin mọi người bình yên
Bao đảo điên chấm dứt
Ánh dương hồng thiên liêng!!!

NGHĨA TÌNH SÂU LẮNG

Thế sự buồn vui cũng mặn mà
Ngoảnh đầu ngó lại thắm đường xa
Chùa xưa trĩu nặng tình tha thiết
Xóm cũ đa mang nghĩa đậm đà
Đạo pháp tồn hưng như vũ trụ
Quê hương thịnh phát tựa sơn hà
Nghĩa tình sâu lắng xin ghi nhớ
Trời đất hoan hoà nở gấm hoa!!!

NUÔI DƯỠNG

Nắng hồng treo trước ngõ
An tịnh cõi tâm thiền
Đóa Huỳnh Anh chớm nở
Giữa đất trời như nhiên!

Tiếng chim ca buổi sáng
Gà gáy cảnh êm đêm
Thoảng hương lòng tỏ rạng
Cõi ngọc ngà trang nghiêm!

Thấp nén hương chánh niệm
Xem di ảnh phai màu
Bóng người xưa đã khuất
Hay trở về trăng sao!

Lãng tử xin dừng bước
Xuôi ngược những tháng ngày
Đời có không hơn được
Như những áng mây bay!

Khô đau cười hạnh phúc
Trong sa mạc ngút ngàn
Lấy gian nan thế tục
Nuôi dưỡng đường Lạc bang!!!

CHẲNG CHỨT PHÔI PHAI

Từ lâu lắm nghe con tim thổn thức
Có hay chẳng những nguyện lực ngọt ngào
Sao không đến nhìn chân tâm siêu thực
Nức nở lòng sẵn mời gọi trăng sao!

Từ lâu lắm mây bay trên đỉnh núi
Nước long lanh hạt sương trắng vô thường
Vương vấn mãi thành bi thương khổ lụy
Sống hào hùng xóa sạch những tai ương!

Từ lâu lắm chim xa bầy rời tổ
Cứ tung tăng vui với gió mây ngàn
Phiêu lưu lắm cũng tìm về chốn cũ
Có đi nhiều mới yêu quý bình an!

Niềm tin đó ngày càng thêm sâu thẳm
Mảnh trăng xưa luôn in đậm trong ngoài
Ngay nơi đó có hằng sa nhưng gấm
Rất nhiệm màu không một chút phôi phai!!!

BỤI CÁT NGÂN NGA

Ngồi đây nhìn bóng tôi
Chờ đợi ánh trăng gầy
Tháng ngày luôn thay đổi
Mong manh hạt sương bay!

Từ non cao tỉnh thức
Nguồn diệu lực quay về
Sáng soi miền tâm đức
Lấp lánh ánh pha lê!

Đời vô thường huyền hóa
Đạo miên viễn chan hòa
Đá xanh thành thánh ngọc
Cát bụi giờ ngân nga!

Thiền hành thênh thang bước
Vô trụ cảnh thanh nhàn
Chẳng có không, hơn được
Nã phiền cũng tiêu tan!

Từ bùn như nước đọng
Nở vạn đóa hoa vàng
Đất lành ban sức sống
Lửa dữ đón bình an!!!

VUI TƯƠI

Đêm giá lạnh giữa cõi đời ảo mộng
Mong ngày về trong sương khói đại đồng
Lòng lữ thứ ánh chân không xuất hiện
Tiếng núi đồi trời nhạc khúc thong dong!

Ta đã thấy cõi trần hồng du hý
Dang hai tay xoa khổ lụy diệu huyền
Tâm tịnh thức xóa tan bao phiền lụy
Khúc thẳng trầm thành vô úy như nhiên!

Trong đau khổ đóa huỳnh liên chớm nở
Thở vô thường vẫn nhụy phấn tuyệt vời
Đời gai góc bao trùng khơi diệu vợi
Ngát hương lòng niềm phơi phới muôn nơi!

Trong khoảnh khắc ta trở về như tại
Ngay nơi đây vẫn thấy một nụ cười
Người hóa kiếp thên thang nơi vô ngại
Nét trang đài vẫn mềm mại vui tươi!!!

NGÒI ĐÂY

Ngòi đây chép bản tâm kinh
Để cho thương ghét hiện hình gió sương
Dầu trong tâm cảnh vô thường
Nắng vàng chiếu sáng mười phương Ta bà

Ngòi đây hát bản thiên ca
Bấy nhiêu âm điệu hiệp hòa áng thơ
Phát phơ giữa chốn ảo mờ
Cõi lòng sáng tỏ nguyên sơ đất trời

Ngòi đây để thấy trùng khơi
Trái tim vĩnh cửu gọi mời thế gian
Vọng vang tiếng nhạc cung đàn
Giữa đêm cô tịch bình an trở về

Ngòi đây uống cạn khen chê
Để cho được mất cận kề bản lai
Thong dong cho hết tháng ngày
Bước lên không sắc trần ai diễm huyền!!!

ÁNH LINH ĐÀI

Vàng trắng sáng không riêng một chỗ
Cõi thiên thu ca khúc đại đồng
Dòng tâm thức thên thang tế độ
Núi đồi này hát tiếng chân không!

Còn chiếc áo hư vô để mặc
Tiếng kinh thiêng văng vẳng đêm ngày
Hoa Mai trắng nở câu hàm tiếu
Đóa Cúc vàng nói tiếng Như Lai!

Lời sông núi trở thành thiên cổ
Cõi hoang vu thoáng chút phiêu bồng
Không thương ghét lấy chi đau khổ
Chẳng bại thành tất cả thong dong!

Lòng phiêu lãng mênh mông mây gió
Đóa chân tâm sáng tỏa đất trời
Nơi an ổn cần chi vượt khó
Ánh linh đài thường tại nơi nơi!!!

GIỮA ĐÊM

Giữa đêm ngồi tĩnh lặng
Thiền quán thấy tâm mình
Nở nụ cười xinh xắn
Hít thở lòng nguyên sinh!

Giữa đêm ngồi tĩnh lặng
Không vương bận ưu phiền
Đảo điên thôi! Dừng nghỉ
Đất trời hóa tâm liên!

Giữa đêm ngồi tĩnh lặng
Ánh nến sắp lụn tàn
Nén hương trầm phảng phất
Thành cung bậc bình an!

Giữa đêm ngồi tĩnh lặng
Thân khẩu ý nhẹ nhàng
Đến đi không vương mắc
Vui buồn cảnh trần gian!

Giữa đêm ngồi tĩnh lặng
Khởi phát đóa tâm nguyên
Vũ trụ thường uyển chuyển
Ta bà ánh minh nhiên!!!

VĂN CỨ VUI CHƠI

Vàng mây đứng trên đôi rục rờ
Gió mưa đông nức nở hương lòng
Trong bụi cát trần hồng lấp lánh
Cánh hoa tàn réo gọi mênh mông!

Tùng trang giấy nở bông hoa dại
Nét xinh tươi mưa nắng bão bùng
Chung tiếng nói từ tâm nhân ái
Chút chân tình vô ngại bao dung!

Cười một tiếng âm êm vũ trụ
Khóc làm chi sóng biển bạc màu
Sao không đến trần lao lưu trú
Chôn ngục tù thương thức thương đau!

Nghìn đau khổ dạt dào chân tánh
Có vô minh mới tỉnh hồng trần
Sân si hết biết bao công hạnh
Sống nhẹ nhàng, sống để tương lân!

Chiều nay đứng nghe tim thổn thức
Nét nguyên sơ trung thực chào đời
Lời phát nguyện năm xưa còn đó
Kiếp phong trần vẫn cứ vui chơi!!!

THĂNG TRẦM RỒI CŨNG...

Dù cho đau khổ vẫn thanh nhàn
Hạnh phúc là vui với trái ngang
Gió cuốn ngoài hiên tâm mĩm nụ
Mưa rơi trước mặt trí thênh thang
Cỏ cây tươi tốt ban nguồn sống
Hoa lá thơm mằm phát tịnh an
Nghìn nỗi đắng cay thành trái ngọt
Thăng trầm rồi cũng đến Liên bang!!!

SOI RỌI

Tiết đông lạnh nhìn cỏ hoa thơm dại
Trong thiên thu cất tiếng hát đại đồng
Dòng tâm thức như muôn sông nước chảy
Vào biển đời sẽ tiếp nối thông dong!

Ánh nắng sớm lung linh hồng chánh điện
Bao con tim chan chứa vạn nỗi niềm
Nguồn xúc cảm thiêng liêng xin dâng hiến
Thâm nguyện cầu cho thế giới bình yên!

Nghìn năm nữa vẫn trái tim Bò sát
Đóa hoa tâm lác đác nở bên đường
Thương hay ghét cũng trùng muôn hạnh lạc
Chút hương lòng, ôi bát ngát yêu thương!

Thời gian cũng âm thầm trôi lặng lẽ
Những thương đau sẽ đến lúc phục hồi
Nhờ ánh sáng dẫn đường đi muôn về
Cõi tâm hồng soi rọi mãi trong tôi!!!

MỈM CƯỜI LẮNG NGHE

Từ chân đòi hạnh phúc
Lung linh hạt nắng vàng
Những điệu tàn mắt hút
Lòng cảm thấy thên thang!

Từ bờ lau cỏ dại
Hoa trái điểm trang đài
Đắng cay ngòi trước mặt
Thành điệu mặt ban mai!

Giữa tháng ngày mộng mị
Cảnh du hí bạc vàng
Bỏ cuộc vui hoang phí
Quyết thoát khỏi lầm than!

Bầu trời mây trắng xóa
Phương đông đóa tâm hồng
Hết bão giông gian khó
Đất trời đẹp mênh mông!

Làn gió thoảng bên tai
Phong linh reo nhẹ nhẹ
Từ chỗ không ngăn ngại
Mỉm cười và lắng nghe!!!

PHÚT GIÂY NÀY

Tâm tĩnh lặng lắng nghe trời đất
Cùng điếm tô cung bậc cuộc đời
Hoa có đẹp huy hoàng chất ngất
Sắc hương nào cũng phải lẫn voi!

Ta dạo bước an bình thanh thản
Ngàn trang kinh xán lạn tâm thiền
Đóa sen nở trở thành công án
Giọt nước này từ chôn thiên nhiên!

Tâm chẳng sợ muện phiền lướt sóng
Trí an vui trong cảnh đoạn trường
Dù cay đắng vẫn không dao động
Đến cuộc đời ban phát yêu thương!

Sương thấm lạnh tinh thần lớn mạnh
Trái tim kia muôn thuở vẫn còn
Hòn đá nhỏ trên non chấp cánh
Hóa thân thành đức hạnh lòng son!

Hoa lá rụng thu đi đông đến
Người và hoa héo úa phai tàn
Nụ cười đẹp dịu dàng triu mến
Phút giây này đây chôn bình an!!!

TẤM LÒNG ẨM SĨ

Sáng sớm chim non thức giấc
Hát ca cung bậc nhẹ nhàng
Lâm than trở thành điệu mật
Chân thường hạnh phúc an Khang!

Cỏ hoa căng đầy nhựa sống
Đất trời cao rộng tuyệt vời
Thương đau đến hồi bất động
Trong lòng không thấy chơi vui!

Lắng nghe khổ đau bi thống
Sớm mai trang trọng tâm thành
Buồn vui ghét thương hiển thánh
Cho đời nguyên vẹn tinh anh!

Khắc ghi thêm trang thiên sử
Dung nghi của đấng đại từ
Dẫu cho đất trời ảo mộng
Phương hồng bỗng thấy Chân như!

Cánh thơ choàng lên tâm thức
Trở thành điệu lý chân thường
Sức mạnh tình thương siêu thực
Tấm lòng ẩm sĩ muôn phương!!!

LỐI MÒN NÀO

Tôi ngồi xuống cho màn sương phủ lạnh
Tuy cô đơn vẫn thấm chút hương thiên
Trong đêm tối trái tim hồng lóng lánh
Phút điêu tàn thành lớn mạnh bình yên!

Chân vẫn bước dù xa xăm vạn dặm
Tôi lang thang theo nhân dáng cuộc đời
Bao kỷ niệm khắc sâu trong lòng đất
Để an nhàn khép kín cuộc trùng khơi!

Trong nháy mắt tôi trở về nguồn cội
Quê hương ơi vẫn phơi phới đạo vàng
Nghe tiếng hát giữa trưa hè nóng nực
Ước mơ nào thành hiện thực ca vang!

Như thác đổ dòng thời gian nghiệt ngã
Kiếp du phương vẫn vui cảnh không nhà
Long lanh sáng giọt sương sa từ tạ
Lối mòn nào tôi cũng bước chân qua!!!

TRẦM TƯ TRÊN ĐÁ

Ta ngồi trầm tư trên đá
Cỏ hoa thấp thoáng mây trời
Khắp nơi có mùi hương lạ
Chiên đàn phảng phất muôn nơi!

Tiếng gió vi vu khóm trúc
Vọng vang thành tiếng đại từ
Tháng ngày khơi trong gạn đục
Trở về thể tánh chân như!

Ta nhìn đóa hoa tâm thức
Nở ra khắp cả cuộc đời
Những nơi chân thường siêu thực
Đêm ngày nô nức vui chơi!

Ta ngồi trầm tư trên đá
Thiết tha réo gọi trần hồng
Phiêu du trên miền đất lạ
Bụi cát nào cũng thông dong!

Ta ngồi trầm tư trên đá
Ngắm xem mây gió ảo mờ
Đến đi từ muôn vạn thuở
Trở về một nẻo hoang sơ!!!

ỨNG HIỆN

Dòng nước mát ung dung vô ngại
Từ mạch nguồn tuôn chảy không cùng
Bao ý niệm yêu thương tái hiện
Nụ tâm thiên vô thí vô chung!

Từng tiếng động dạo đàn vô trụ
Mỗi lời kinh chan chứa nhiệm màu
Câu công án vỡ tung tinh tú
Độc chú thần đọa tận lo âu!

Từng dấu ấn trở về tâm thức
Mím nụ cười định lực siêu trần
Hương diệu pháp lung linh chân thực
Gió mây này tĩnh tại Tạng thân!

Dù thể chất sẽ lần tan rã
Cội nguồn kia về với an bình
Như đất đá đẹp sinh hương sắc
Mỗi con người chất ngát quang minh!

Nhìn ánh nắng tiễn đưa Diệu hữu
Thấy nhân duyên đầy đủ bụi hồng
Trong được mất có ngay thành tựu
Cõi vô thường ứng hiện Chân không!!!

PHÚT TỊCH LIÊU

Dừng chân bên bờ mơ ước
Lắng nghe tiếng vọng đợi chờ
Thấy rõ có không hơn được
Nào phiền ứ trọc thành thơ!

Xác xơ cung đàn phím nhạc
Khác chi những cánh bọt bèo
Đôi theo những gì tan tác
Ta ngồi hát khúc cheo leo!

Lắng nghe từng cơn sóng vỗ
Có không đâu phải một điều
Cao siêu vẫn là ảo vọng
Chỉ cần giây phút tịch liêu!

Ngắm nhìn thiên hà vũ trụ
Chân như hóa dụng nhiệm mầu
Bấy lâu muôn nghìn tinh tú
Diệu thù viên mãn từ lâu!!!

BỤI CÁT ĐƠM HOA

Ôi xanh thắm khóm tre bờ trúc
Gió vi vu nô nức vui đùa
Chim non hát tiếng ca chân phúc
Thế trần này chắm dứt hơn thua!

Đàn hạc trắng tung tăng cát bước
Cội thông xanh hứng nước vô thường
Sung sướng lắm giữa đời ô trược
Vẫn một lòng tiếp rước yêu thương!

Mùa đông đến ai cho áo mới
Thế nhân ơi! Sao quá tuyệt vời
Nơi gai góc đóa hoa diệu vợi
Trước điệu tàn phơi phới vui chơi!

Tìm hạnh phúc trong cơn nguy biến
Lắng tai nghe những chuyện mây ngàn
Từng chiếc lá thu buồn uyển chuyển
Cõi diệu huyền nhu nhuyễn thênh thang!

Giờ đã đến sao không tỉnh giấc
Bước chân lên cung bậc Ta bà
Từng tia nắng in trên vách đá
Cát bụi nào rồi cũng đơm hoa!!!

SỨC SỐNG NHIỆM MẦU

Ta đi giữa cơn mưa nắng
Trái tim tĩnh lặng nhiệm mầu
Đứng trước bể dâu cay đắng
Chẳng còn một chút lo âu!

Trao nhau nụ cười ánh mắt
Cõi lòng chân thật tình người
Vẫn từ thương yêu chất ngất
Muôn nghìn hoa nở xinh tươi!

Nửa đêm giật mình thức giấc
Lắng nghe cung bậc diễm huyền
Sức sống từ trong chánh niệm
Tâm hành muôn thuở như nhiên!

Xa xa tiếng chuông vọng lại
Nghĩ mình ở tại quê nhà
Đâu đây có gà gáy sáng
Vang rền đồi núi bao la!

Ánh trăng lung linh sáng tỏa
Xóa tan mây phủ bạt ngàn
Lâm than cáo từ gian khó
Trở về tự tánh thanh thang!!!

ĐẤT TRỜI NÀY

Kéo chiếc ghé ra ngòi hứng gió
Nhìn lại mình thấy rõ lối về
Quê hương cũ vẫn còn nguyên đó
Đã muôn đời tỏa ánh pha lê!

Chú hạc trắng nửa đêm xấp cánh
Nằm trên cây cao vút mây trời
Lá tre cũng là Anh Nhi Hạnh
Ánh trăng vàng soi chiếu nơi nơi!

Lời thương ghét chẳng còn lơ lửng
Những bại thành vẫn cứ đổi dời
Nơi được mất ẩn tàng di huấn
Cứ an nhàn thong thả vui chơi!

Làn mây trắng thơm hương diệp lạc
Suối trong veo réo khúc tâm thiền
Miền tịch chiếu bao la bát ngát
Đất trời này ngào ngạt trinh nguyên!!!

NỖ ĐÓA CHÂN NGUYÊN

Đi cho hết trần gian đau khổ
Thấy chân tâm tỏa chiếu muôn màu
Sau mưa lớn bão to giông tố
Ngộ chân tình sống để thương nhau!

Không vọng tưởng đến hồi tỉnh giác
Đóa chân như về với cuộc đời
Nơi chân phúc đủ đầy diệu mật
Ánh mặt trời tiền hạt sương rơi!

Đi cho đến thượng du nhân giới
Lãng phiêu bay về với vô cùng
Trên đỉnh núi tiếng ai réo gọi
Đòi vô thường vô thử vô chung!

Đi cho hết cõi trần sa huyễn
Chuyển hư không thành ánh linh tuyền
Nghiêng sát đất nói lời đại nguyện
Khắp sơn hà nở đóa chân nguyên!!!

MỤC LỤC

THAY LỜI TỰA.....	1
VỀ ĐÂY.....	3
CON TIM DIỆU MẬT.....	4
ĐẬM ĐÀ NGHĨA NHÂN.....	5
ẨN HIỆN THIÊN THU.....	6
TRỞ VỀ.....	7
TỰ NHIÊN.....	8
TÂM HOA DIỄM TUYỆT.....	9
MÂY GIÓ THÊN THANG.....	10
NGẮM ÁNH TRĂNG XƯA.....	11
HẠT SƯƠNG LONG LẠNH.....	12
VŨ TRỤ LÀM TIN.....	13
TỰA NƯƠNG TRỜI ĐẤT.....	14
MẶT TRỜI ỨNG HÓA.....	15
XƯƠNG RỒNG TỎA TRẦM HƯƠNG.....	16
...LÀ NHUNG GẮM.....	17
CÚI DÂNG.....	18
NHƯ LÒNG CỦA BIỂN.....	19
ÁNH DƯƠNG HỒNG THIÊNG LIÊNG.....	20
NGHĨA TÌNH SÂU LẮNG.....	21

NUÔI DƯỠNG.....	22
CHẰNG CHÚT PHÔI PHAI.....	23
BỤI CÁT NGÂN NGA.....	24
VUI TƯƠI.....	25
NGỒI ĐÂY.....	26
ÁNH LINH ĐÀI.....	27
GIỮA ĐÊM.....	28
VẪN CỨ VUI CHƠI.....	29
THẰNG TRẦM RỜI CỬNG.....	30
SOI RỌI.....	31
MỈM CƯỜI LẮNG NGHE.....	32
PHÚT GIẤY NÀY.....	33
TẮM LÒNG ẮN SĨ.....	34
LỐI MÒN NÀO.....	35
TRẦM TƯ TRÊN ĐÁ.....	36
ỨNG HIỆN.....	37
PHÚT TỊCH LIÊU.....	38
BỤI CÁT ĐƠM HOA.....	39
SỨC SỐNG NHIỆM MÀU.....	40
ĐẤT TRỜI NÀY.....	41
NỖ ĐÓA CHÂN NGUYÊN.....	42